



## СТАНОВЛЕННЯ СУЧАСНОЇ СТРАТЕГІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ У БОРОТЬБИ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ ПІРАТСТВОМ І КОНТРАФАКЦІЄЮ (1998-2006 рр.)

**Наталія Бочарова,**

*доцент кафедри права Дніпропетровського університету економіки і права, к.і.н.*

В умовах розвитку інформаційного суспільства та переходу до економіки знань питання належного рівня захисту прав інтелектуальної власності набули надзвичайної важливості в Європейському Союзі. Право інтелектуальної власності регулює процеси творчої, культурної та економічної практики, забезпечує охорону прав на об'єкти творчої діяльності та засоби індивідуалізації товарів і послуг. З урахуванням цього в ЄС була сформована власна юридична база охорони об'єктів права інтелектуальної власності, а також гармонізоване або уніфіковане національне законодавство країн-учасниць в цій сфері. Після створення солідної законодавчої бази головною проблемою постала проблема забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності, яка сьогодні займає центральне місце в діяльності ЄС в цьому напрямку. Особливий наголос робиться на посиленні боротьби з піратською і контрафактною продукцією [1].

Першим кроком на шляху сумісної протидії піратству і контрафакції в ЄС став випуск Європейською комісією у 1998 році так званої “Зеленої книги по проблемі контрафакції і піратства в спільному ринку” (“Green Paper on tackling the prob-

lem of counterfeiting and piracy in the Single Market”) [2]. У ній підкреслювалося, що виробництво і реалізація контрафактної та піратської продукції перетворилися в одну з глобальних проблем, яка загрожує європейській та світовій спільноті. Вона не тільки впливає на розвиток європейської торгівлі та стабільність економік країн ЄС, але й гальмує інновації, впливає на рівень зайнятості, здоров'я споживачів, скорочує податкові надходження. Незаконний обіг контрафактної та піратської продукції в ЄС фіксується практично у всіх сегментах внутрішнього ринку, але особливо він помітний в галузі інформаційних технологій (35% ринку), аудіовізуальному секторі (25% ринку), у галузях виготовлення іграшок (12% ринку), косметичної і фармацевтичної продукції, виготовлення запасних частин для автомобілів. Щорічно в ЄС з цієї причини втрачається понад 100 тис. робочих місць. Одним з головних завдань у боротьбі з такими явищами визначалося створення власного ефективного законодавства ЄС та гармонізація національних законодавств країн-членів у цій сфері.

Підготовка зелених та білих книг в Євросоюзі є результатом діяльно-



сті груп аналізу політики для подальшого їх обговорення громадськістю. Такі публікації становлять один з головних інструментів формування ідеології політики і прийняття практичних рішень в ЄС. Завдання зеленої книги полягає у порушенні конкретної проблеми у певній сфері державної політики, визначенні її масштабів і суспільних груп, які зацікавлені в її вирішенні. Це має на меті допомогти звернути увагу зацікавлених сторін і громадян до проблеми, визначити можливі засоби її вирішення. Зелені книги є початком суспільних дискусій, оскільки впровадження передбачених в них змін потребує зусиль не тільки керівних органів і інституцій ЄС, але й усіх громадян і громадянсько-громадського суспільства в цілому.

При підготовці “Зеленої книги” до аналізу проблеми інтелектуального піратства і контрафакції були залучені фахівці різних галузей економіки, виробництва, академічних установ з країн-членів і інституцій ЄС. Проводились різноманітні заходи у вигляді консультацій, семінарів, робочих зустрічей. Ця робота завершилася у березні 1999 року прийняттям Заключної доповіді щодо “Зеленої книги” Європейської комісії з контрафакції та піратства” (“Final Report on responses to the European Commission Green Paper on Counterfeiting and Piracy”) [3]. Головним висновком експертів стало положення про необхідність більш чіткої координації зусиль країн ЄС та надання боротьбі з піратством і контрафакцією планомірного, послідовного і систематичного характеру на основі чітко прописаної законодавчої бази.

З цією метою Європейською комісією у листопаді 2000 року був прийнятий документ (дорожня карта), який містив конкретний план дій із протистояння явищам контрафакції і піратства в ЄС (Communication from the Commission to the Council, the European Parliament and Economic and Social Committee Follow-up to the Green Paper on combating counterfeiting and piracy in the Single Market) [4]. План, зокрема, передбачав активізацію діяльності Європейської комісії, термінове прийняття відповідної Директиви ЄС щодо забезпечення прав інтелектуальної власності, спеціальну підготовку і обмін фахівцями, в тому числі підготовку та технічну допомогу країнам-кандидатам на вступ до ЄС, публічне обговорення проблеми та інформування громадськості про негативні наслідки розповсюдження контрафакції і піратства, поліпшення доступу до інформації, співробітництво урядових органів країн-учасниць і адміністративних органів ЄС, співпрацю судів, гармонізацію стандартів кримінальної відповідальності і розширення компетенції Європолу, залучення приватного сектора до боротьби з незаконним використанням об’єктів права інтелектуальної власності.

Однією з задач Плану дій була розробка методології збору, аналізу та співставлення інформації щодо проявів контрафакції і піратства. На замовлення Генерального директорату ЄС з питань єдиного ринку (аналог урядових міністерств) у 2002 році Лондонським Центром дослідження проблем економіки і бізнесу була підготовлена наукова розробка методики збору інформації щодо проблем контрафакції та пі-



ратства, методів її аналізу і порівняння (Final Report CEBR — Centre for Economics and Business Research, London: “Counting counterfeits: report presenting a method to collect, analyse and compare data on counterfeiting and piracy in the Single Market”) [5]. Таким чином, в ЄС був створений важливий науково-практичний довідник для державних органів, інституцій ЄС та приватних організацій для виявлення характеру, масштабів і економічних наслідків контрафакції та піратства в різних галузях економіки і виробництва. Це сприяло надалі більш високому рівню методологічного і теоретичного забезпечення підготовки документів і розробки практичних заходів у боротьбі з порушенням прав інтелектуальної власності.

Нагальна потреба активізувати таку боротьбу обумовила прийняття у червні 2003 року Європейським парламентом “Декларації з проблем контрафакції і піратства в розширеному ЄС” [6]. У ній зазначено, що значне зростання піратства в ЄС доповнюється “епідемією піратства” в сусідніх країнах Східної Європи, у тому числі в країнах-кандидатах на вступ до ЄС. Окрім економічних збитків, зростання торгівлі контрафактною продукцією призводить до використання отриманих прибутків на фінансування незаконного обігу наркотиків і тероризму. Це підтверджується також і в спеціальній доповіді Управління ООН по контролю над наркотиками і запобіганню злочинності, де констатується, що більшість організованих злочинних угруповань, які діють в межах країн ЄС, мають відношення до незаконного обігу контрафактної продукції.

Виходячи з цього, Європарламент закликав ввести суворіші покарання за правопорушення у сфері інтелектуальної власності, сприяти більш тісному співробітництву на кордонах ЄС, активізувати діяльність Європолу у відповідному напрямку і сприяти створенню надійних систем захисту інтелектуальної власності в країнах-кандидатах на вступ до ЄС.

В цьому контексті 22 липня 2003 року був прийнятий новий Регламент ЄС №1383/2003 про митні дії стосовно товарів з підозрою на порушення певних прав інтелектуальної власності та заходів, що мають вживатися стосовно товарів, які порушують такі права [7]. Він суттєво змінив попереднє митне законодавство ЄС [8], а у 2005 році стратегічні завдання митниці ЄС стосовно протидії піратській і контрафактній продукції на кордонах ЄС були сформульовані в спеціальній доповіді Єврокомісії [9].

29 квітня 2004 року Європейський Парламент та Рада ЄС прийняли новий принципово важливий для європейського права інтелектуальної власності документ — Директиву 2004/48/ЄС “Про забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності”, яка набула чинності з 25 червня 2004 р. В преамбулі Директиви наголошується, що “без ефективних засобів забезпечення прав інтелектуальної власності втрачаються стимули для інновацій та творчої праці та скорочуються інвестиції”. При цьому підкреслюється, що “охорона інтелектуальної власності важлива не тільки для сприяння інноваціям та творчості, а й для розвитку зайнятості та поліпшення конкурентоспроможності” [10].



## ЗАХИСТ ПРАВ

Директива вимагає від країн ЄС застосування більш ефективних заходів проти виробництва контрафактних та піратських товарів, але такі заходи загалом не виходять за межі цивільно-правового і адміністративного захисту. Головне завдання держав Євросоюзу вбачається в гармонізації національних законодавств на основі вже напрацьованої практики судового захисту та санкцій за порушення прав інтелектуальної власності. Згідно з Директивою 2004/48/ЄС держави-члени ЄС повинні передбачити заходи і процедури, необхідні для здійснення прав інтелектуальної власності, які мають бути справедливими, ефективними, збалансованими та стримуючими порушення. Особливий акцент робиться на наданні доказів, які свідчать, що мала місце контрафакція, вводяться тимчасові заходи у вигляді судових заборон на продаж підозрілих товарів, або вилучення таких товарів. У другій главі Директиви рекомендовані такі заходи, як повне вилучення з торгових мереж або знешкодження встановлених контрафактних товарів, а також відшкодування збитків потерпілій стороні і сплата судових витрат правопорушником. У п. 28 преамбули Директиви відмічена можливість застосування кримінальних заходів як ефективного способу боротьби з порушенням прав інтелектуальної власності, але кожна країна самостійно повинна вирішувати, які кримінальні заходи застосовувати.

10 листопада 2004 року Європейська Комісія офіційно оприлюднила документ під назвою “Стратегія забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності в третіх краї-

нах” [11]. Це відбулося на міжнародній конференції, присвяченій 10-й річниці Угоди про торговельні аспекти інтелектуальної власності (Угода ТРІПС), підписаною у рамках Світової організації торгівлі у 1994 р.

**Стратегія** доповнила заходи Директиви 2004/48/ЄС із боротьби з піратством і контрафактною продукцією, які стосувалися захисту внутрішнього ринку ЄС, і були націлені на сприяння ефективному захисту інтелектуальної власності за межами Євросоюзу. Для цього планується проводити постійний моніторинг і виявляти країни, в яких потрібно проводити акції щодо примусового здійснення прав інтелектуальної власності.

Визначені такі напрямки реалізації **Стратегії**:

1. *Виявлення пріоритетних країн*: найбільш проблемні в плані порушення прав інтелектуальної власності країни будуть визначати згідно з аналітичним оглядом, який регулярно проводитиме Єврокомісія.
2. *Підвищення свідомості*: громадськість третіх країн мусить постійно отримувати інформацію про вплив підробок на економіку і суспільне життя (економічні збитки, втрата іноземних інвестицій та технологій, ризики для здоров'я людини, зв'язки з організованою злочинністю).
3. *Політичний діалог, стимули і технічне співробітництво*: передбачене практичне сприяння дотриманню прав інтелектуальної власності, особливо в пріоритетних країнах; обмін ідеями та інформацією з іншими партнера-



ми в галузі науково-технічного співробітництва (США, Японія, Всесвітня організація інтелектуальної власності) для обміну досвідом і запобіганню дублювання зусиль.

4. *Механізм захисту прав інтелектуальної власності в багатосторонніх, регіональних і двосторонніх угодах:* передбачається постійно порушувати питання інтелектуальної власності в таких угодах, проводити консультації з торговельними партнерами, підтримувати ініціативи в Раді ТРІПС СОТ, звертати увагу на зростання масштабів піратства, визначати його причини, пропонувати рішення в застереженнях до двосторонніх договорів.
5. *Врегулювання спорів-санкцій:* розширювати можливості вирішення спорів у рамках СОТ, використовувати механізми вирішення спорів, які визначені у двосторонніх угодах, у випадках, коли не дотримуються стандарти охорони прав; використання двосторонніх та багатосторонніх механізмів санкцій проти країн, де спостерігаються систематичні порушення прав інтелектуальної власності.
6. *Створення різноманітних видів державно-приватного партнерства:* підтримувати і брати участь у місцевих інституціях із забезпечення прав інтелектуальної власності; проводити обмін інформацією з правовласниками та асоціаціями; створювати пункти допомоги по примусовому здійсненню прав та Центри передачі інновацій, налагоджувати

співробітництво з компаніями та асоціаціями, які проявляють активність у боротьбі проти піратства та підробок.

Починаючи з 2005 року зростаючі масштаби піратської та контрафактної продукції в ЄС набули, за оцінками фахівців, “драматичного характеру” [12].

За даними експертів ЄС, компанії країн-учасниць ЄС щороку втрачають від фальсифікованої продукції поза межами ЄС приблизно 300 млрд євро, а втрати на внутрішньому ринку ЄС з тих же причин становлять в середньому 800 млн євро щорічно.

Опублікована Єврокомісією митна статистика за 2006 р. переконливо підтверджує це [13]. У 2006 р. митниками на зовнішніх кордонах ЄС було вилучено 250 млн предметів контрафактної продукції проти 75 млн у 2005 р., таким чином зростання становило 230%. Загальна кількість митних конфіскацій становила близько 37 тис. і зросла на 40% порівняно з 2005 р. (близько 26 тис. конфіскацій). Конфіскації зросли майже у всіх країнах Євросоюзу. У Німеччині, наприклад, у 2005 р. було вилучено 15,5 млн предметів порівняно зі 140 млн у 2006 р. Китай залишається головним джерелом контрафактної продукції — понад 80% конфіскованих товарів китайського походження. Близько 60% конфіскованих товарів становили сигарети. Виявилася тенденція диверсифікації продукції, яка становить предмет контрафакції. До традиційних видів (одяг, продукти харчування, електроніка, предмети розкоші) додаються нові (іграшки, взуття, деталі автомашин, сонцезахисні окуляри). Але найбільш небез-



печною є тенденція зростання підробок, які загрожують здоров'ю і безпеці людей. У 2006 р. на кордонах ЄС було вилучено більше 2,7 млн медпрепаратів і 1,58 млн контрафактних косметичних товарів і предметів особистої гігієни. Їх кількість стрімко зростає, а висока якість робить неможливою їх ідентифікацію без спеціальної експертизи. Новим явищем стало використання Інтернету в торгівлі продукції, яка є копією відомих марок виробників, а також транспортування малих партій літаками і поштою (повітряний та поштовий трафік).

Реакцією світової спільноти на ці явища стало посилення боротьби з порушенням прав інтелектуальної власності на глобальному рівні [14]. Як приклади можна навести включення питань захисту інтелектуальної власності до порядку денного нарад Великої вісімки і прийняття відповідних рішень. У діяльності Інтерполу (міжнародної організації кримінальної поліції) за останні роки окреслився новий напрямок — протидія злочинам у сфері інтелектуальної власності (intellectual property crimes). За сприяння Інтерполу, ВОІВ та Всесвітньої митної організації з 2004 року регулярно проводяться Глобальні конгреси та регіональні міжнародні конференції з боротьби із контрафакцією та піратством. Європейський Союз бере найактивнішу участь у таких багатосторонніх заходах, одночасно налагоджуючи двостороннє співробітництво з іншими країнами, перш за все із США.

Підвалини програми спільних дій ЄС і США у боротьбі з контрафакцією і піратством були закладені під час проведення самміту ЄС-США у

2005 р. У переліку “Економічних ініціатив” (2005 EU-US Economic Initiatives), затверджених під час самміту, було зазначено: “Зростання глобального піратства і контрафакції становить загрозу розвитку інноваційних виробництв, добробуту творчих працівників і робочих, здоров'ю і безпеці споживачів в Європейському Союзі, Сполучених Штатах і за їх межами. Ми беремо на себе зобов'язання ефективно протидіяти піратству і контрафакції як у своїх країнах, так і за кордоном” [15].

За рішенням неформальної зустрічі міністрів економіки у форматі ЄС-США в листопаді 2005 р. була створена Робоча група з представників адміністрацій обох сторін для визначення галузей і напрямків спільних дій у сфері захисту прав інтелектуальної власності. Результатом її роботи, яка проводилась у тісній взаємодії з представниками промисловості, правоохоронних органів і недержавних організацій, був підготовлений проект спільної “Стратегії дій ЄС-США з посилення захисту прав інтелектуальної власності” (EU-U.S. Action Strategy for the Enforcement of Intellectual Property Rights) [16].

Документ був оприлюднений 20 червня 2006 р. у Відні і офіційно затверджений 21 червня 2006 р. під час Віденського самміту ЄС-США.

Спільна “Стратегія дій ЄС-США” передбачає такі основні напрямки співпраці для посилення захисту прав інтелектуальної власності:

- співробітництво митниць і посилення захисту державних кордонів;
- двостороннє співробітництво;
- участь у багатосторонніх міжна-



родних заходах;

- сприяння публічно-приватному партнерству;
- залучення промислових кіл до більш активної діяльності в галузі охорони інтелектуальної власності.

Сторони домовилися розширювати співпрацю між спеціальним підрозділом Департаменту національної безпеки США, який носить назву “Митниці і захист кордонів” (U.S. Customs and Border Protection) [17], та Європейським Союзом для забезпечення виконання законодавства з питань охорони інтелектуальної власності. Для цього був намічений план заходів, який включає п’ять пунктів:

- 1) обмін досвідом у сфері практичних дій і технічних прийомів організації захисту прав інтелектуальної власності на кордонах, в тому числі організації управління, аналізу ризиків, статистичної інформації і баз даних, а також співпраця з правовласниками для того, щоб вони могли використовувати можливості митниць для захисту своїх прав;
- 2) обмін оперативним персоналом, спільні заходи із огляду вантажів для вдосконалення практики захисту прав інтелектуальної власності і набуття досвіду працівниками митниць;
- 3) обмін інформацією про порушення прав інтелектуальної власності і їх основні тенденції, перш за все стосовно контрафактної продукції, що становить загрозу здоров’ю і безпеці людей;
- 4) визначення особливих сфер співробітництва, зокрема забезпечення спільних настанов (*guide-*

*lines*), які б допомогли приватному сектору використовувати інструменти митного контролю для захисту інтелектуальної власності;

- 5) проведення за домовленостями спільних заходів на кордоні щодо захисту прав інтелектуальної власності, наприклад, пов’язаних із проблемами безпеки і здоров’я людей.

Розділ “Спільної стратегії дій” щодо двостороннього співробітництва в забезпеченні прав інтелектуальної власності присвячений координації зусиль ЄС і США із заохочування третіх країн дотримуватися законодавства, яке захищає права інтелектуальної власності і протидіє інтелектуальному піратству і контрафакції. Маються на увазі насамперед Китай і Росія, а також регіони Азії, Латинської Америки та Близького Сходу. Зокрема передбачене створення мережі спеціальних представників у посольствах і дипломатичних представництвах у столицях третіх країн. До їх компетенції буде входити збір інформації про стан захисту інтелектуальної власності в країнах перебування, доведення до відома офіційних кіл повідомлення своїх урядів з відповідних питань, сприяння організації тренінгів і навчальних програм, допомога представникам промисловості у захисті інтелектуальних прав. ЄС і США висловили наміри запровадити ці заходи спочатку у Москві і Пекіні, а потім і в інших країнах, де порушуються права інтелектуальної власності.

Третій напрямок співробітництва ЄС і США, зазначений у “Спільній стратегії дій”, торкається участі



обох сторін у багатосторонніх зусиллях світової спільноти у боротьбі з контрафакцією і піратством. Йдеться про співпрацю у рамках міжнародних організацій, особливо — Світовій організації торгівлі. Сторони зобов'язуються надавати допомогу третім країнам у виконанні положень Угоди про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (ТРИПС), яка є одним із базових документів СОТ. Сполучені Штати і Євросоюз будуть також сприяти Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСД) в її зусиллях із дослідження проблем інтелектуальної власності, накопичення баз даних та інших інформаційних ресурсів про масштаби і наслідки крадіжок інтелектуальної власності. Європейський Союз бере також зобов'язання брати активну участь у діяльності Всесвітньої організації інтелектуальної власності (WIPO) щодо захисту прав інтелектуальної власності [18].

Особливо наголошується в цьому розділі “Спільної стратегії дій”, на підтримці і імплементації у власне законодавство положень “Заяви “Групи вісімки” з боротьби з інтелектуальним піратством і контрафактною продукцією за допомогою більш ефективного правозастосування”. Цей міжнародний документ був прийнятий під час самміту Великої вісімки у липні 2005 р. у шотландському містечку Глїніглісі [19]. Лідери провідних держав світу засвідчили свої наміри щодо нарощування зусиль із метою суттєвого скорочення світової торгівлі піратською і контрафактною продукцією, а також ефективної боротьби проти транснаціональних мереж, які

сприяють цій торгівлі. Оскільки Сполучені Штати і Євросоюз виступили з підтримкою заходів, які зазначені в “Заяві “Групи вісімки”, можна вважати, що ці заходи доповнюють зміст “Спільної стратегії дій”. Вони визначають такі шляхи протидії інтелектуальному піратству:

- 1) публікація і підвищення якості аналітичних матеріалів, присвячених дослідженням глибоких тенденцій, проблем і заходів, які використовуються в окремих країнах і на міжнародному рівні;
- 2) розробка і дотримання законодавств, правил та/або процедур з метою більш ефективного застосування правових норм у сфері інтелектуальної власності;
- 3) нарощування зусиль із виявлення і припинення розповсюдження та продажів контрафактної продукції за допомогою Інтернету і скорочення піратства в режимі он-лайн;
- 4) поліпшення координації стратегій з боротьби зі злочинами у сфері торгівлі контрафактною продукцією та інтелектуального піратства, а також підвищення узгодженості дій між правоохоронними органами, включаючи спільний аналіз ризиків, обмін кращою практикою, вдосконалення існуючого співробітництва на державних кордонах, а також між урядами і приватними секторами;
- 5) підвищення інформованості офіційних осіб і громадськості відносно ризику для здоров'я людей, а також розмірів економічних збитків в результаті розповсюд-





ження злочинними угрупованнями контрафактної продукції та інтелектуального піратства;

- б) більш тісне співробітництво з партнерами з країн, що розвиваються, з метою укріплення їхніх національних законодавств, створення і сприяння вдосконаленню потенціалу правоохоронних органів у сфері боротьби з контрафактною продукцією і інтелектуальним піратством за допомогою обміну кращою практикою, навчання персоналу, надання технічного сприяння для досягнення наших спільних цілей.

Четвертий напрямок “Спільної стратегії дій” охоплює питання сприяння публічно-приватному партнерству у забезпеченні дотримання прав інтелектуальної власності. Він визначає такі заходи: розповсюдження інформації щодо прав інтелектуальної власності серед громадськості шляхом проведення публічних просвітницьких та інформаційних заходів; проведення спільних публічно-приватних дискусій, “круглих столів” у третіх країнах, під час яких будуть виявлятися пріоритетні проблеми захисту інтелектуальних прав; надання допомоги малому та середньому бізнесу у третіх країнах в захисті прав інтелектуальної власності і розв’язання нагальних ви-

кликів. Особлива роль надається засобам масової інформації в розповсюдженні знань щодо необхідності дотримання прав інтелектуальної власності і протидії їх порушенням.

У заключному розділі “Стратегії спільних дій” сформульовані завдання інформування представників промисловості щодо прав інтелектуальної власності, налагодження їх співпраці з державними органами, розповсюдження досвіду промислових об’єднань, які ефективно відстоюють свої права у сфері інтелектуальної власності.

Підсумовуючи наведені вище дані, можна констатувати, що з 1998 року в ЄС почалося формування стратегічних цілей і напрямків протидії розповсюдженню інтелектуального піратства і контрафакції. Визначальними в цьому плані стали такі документи, як Директива 2004/48/ЄС, “Стратегія забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності за межами ЄС” та “Стратегія дій ЄС-США по посиленню захисту прав інтелектуальної власності”. Вони окреслили завдання, комплексну систему заходів і особливості практичної діяльності Євросоюзу у сфері боротьби з піратством і контрафакцією. ◆

#### Список використаних джерел:

1. [http://www.europa.eu/int/comm/internal\\_market/en/intprop/index.htm](http://www.europa.eu/int/comm/internal_market/en/intprop/index.htm)
2. [http://ec.europa.eu/internal\\_market/indprop/does/piracy/greenpaper\\_en.pdf](http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/does/piracy/greenpaper_en.pdf)
3. [http://ec.europa.eu/internal\\_market/indprop/docs/piracy/piracy\\_en.pdf](http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/docs/piracy/piracy_en.pdf)
4. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52000DC0789:EN:N>



## ЗАХИСТ ПРАВ

5. [http://ec.europa.eu/internal\\_market/indprop/docs/piracy/final-report-cebr\\_en.pdf](http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/docs/piracy/final-report-cebr_en.pdf)
6. [http://www.europarl.eu.int/Declaration/document/2003/P5\\_DCL\(2003\)0005/P5\\_DCL\(2003\)0005\\_EN.doc](http://www.europarl.eu.int/Declaration/document/2003/P5_DCL(2003)0005/P5_DCL(2003)0005_EN.doc)
7. Council Regulation (EC) No. 1383/2003 of 22 July 2003 concerning customs action against goods suspected of infringing certain intellectual property rights and the measures to be taken against goods found to have infringed such rights, OJ L 196, 2 August 2003: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32003R1383:en:NOT>
8. Каница Ю. Митні заходи на кордоні щодо контрафактної та піратської продукції в Європейському Союзі / Ю. Каница // Інтелектуальна власність. — 2005. — №12. — С. 45-48.
9. Communication from the Commission to the Council, the European Parliament and the European Economic and Social Committee on a Customs response to latest trends in counterfeiting and piracy COM (2005) — 479 of 11 October 2005.
10. Право інтелектуальної власності Європейського Союзу та законодавство України / за ред. Ю. М. Каници. — К.: Видавничий Дім "Слово", 2006. — С. 999-1011.
11. [http://ec.europa.eu/trade/issues/sectoral/intell\\_property/pr101104\\_en.htm](http://ec.europa.eu/trade/issues/sectoral/intell_property/pr101104_en.htm)
12. [http://europa.eu/rapid/press\\_ReleasesAction.do?referenct=IP/07/735&format=HTML](http://europa.eu/rapid/press_ReleasesAction.do?referenct=IP/07/735&format=HTML)
13. [http://ec.europa.eu/taxation\\_customs/customs\\_controls/counterfeit\\_piracy/statistics/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/index_en.htm)
14. Максичева М. Интеллектуальное пиратство как транснациональное преступление / М. Максичева // Международное публичное и частное право. — 2007. — №3.
15. <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/07/123&format=HTML&aged=1&language=EN&guiLanguage=en>
16. [http://useu.usmission.gov/Dossiers/IPR/Jun2006\\_IPR\\_Strategy.asp](http://useu.usmission.gov/Dossiers/IPR/Jun2006_IPR_Strategy.asp)
17. <http://www.customs.gov/xp/cgov/about/>
18. Про діяльність ВОІВ з боротьби з контрафакцією див.: WIPO: Enforcement of IP Rights. // <http://www.wipo.int/enforcement/en/>
19. [http://www.fc.gov.uk/Files/kfile/PostG8\\_Gleneagles\\_CounterfeitingandPiracy.pdf](http://www.fc.gov.uk/Files/kfile/PostG8_Gleneagles_CounterfeitingandPiracy.pdf)